

מסורת הש"ס

[illegible]

הנדרות הב"מ

(א) רש"י ד"ה שגולה
תרומו קמ"ד. ג"כ גיל
דמזגס סמ"א קאמר רש"י
קמ"ד וע"ל דף מ"א ע"כ וליג
שהוא ט"ס חז' קאי אסמ"א
לגל שלג שגולה תרומו וק"ל
שוב ראיתי בשנה דף קמ
פרש"י לשם ור"ש תרומה
גדולה של ישרא' להפריש
והפרישו קודם ש"ל ע"ש חז'
חסד לאז:

גליון הש"ס

תוֹם' רִיחַ אֶמֶל כָּבֵד בִּי
וְהַמָּן וְהַבֵּן וְהַבֵּן. שֶׁ
לִפְנֵי ק. מֵלֵךְ וְהַמָּן וְהַמָּן
מֵלֵךְ וְהַמָּן וְהַמָּן: תוֹם' רִיחַ
שְׁלֹשָׁה שָׁבָלוּ כְּאוֹד אֵין
רִשָּׁא לִחְלֹק בִּי מִסֵּד
אִסְרָא. כֵּעִין וְהַמָּן מִסֵּד
קָפ' פִּי עַל תוֹם' רִיחַ וְ
דְּבִי מִי: פִּי:

מוסף תוספות

א. בתוס' ר"ש כתב, ראיתי
כתוב בסדר ר' עמרם ובר
הכי שצד ר' פלסוי בר
אביו ובר. ב. בתוס' ר"ש
כתב, דה"פ ג' אין שנים
לחורבן דשנים רשאים
ליחלק אם רצו לזמן אן
מומנים דאי רצו לזמן
מומנים היה לו לשנות
ג' שאכלו אן היחיד ובר
אלמא אם רצו לזמן
השנים אן מומנים.

מוסף רש"י

[illegible]

ביצד מברכין פרק שישי ברכות

מאי עמא דבר. היאך נוהגים. וכבר נהגו לברך בתחלה ולבסוף בורא נפשות רבות ומסרונן על כל מה שברא:

הדרן עלך כיצד מברכין

שלישה שאכלו וכו' לומן. להודמן יחד לררף ברכה בלשון

דחנקתיה אומצא: רבי טרפון אומר בורא
נפשות רבות וחסרונן: ⁽⁶⁾ אמר ליה רבא בר
רב חנן לאב"י ואמר ליה לרב יוסף הלכתא
מאי אמר ליה ⁽⁷⁾ אפוק חזי מאי עמא דבר:

הדרן עלך כיצד מברכין

שְׁלֹשָׁה שִׁשְׁכּוֹל בַּחֲתָת חִיבִין לִזְמַן אֲכַל
דְּמֵאֵי וּמַעֲשֵׂר רֵאשׁוֹן שְׁנִמְלָה
תְּרוּמָתוֹ מַעֲשֵׂר שְׁנֵי וְהַקֶּדֶשׁ שְׁנִפְדּוֹ יְהִישֵׁם
שִׁשְׁכּוֹל כִּיּוֹת יְהוּכָתִי מִזְמִינִן עֲלֵיו יֵאָכֵל מִכֹּל
וּמַעֲשֵׂר רֵאשׁוֹן שְׁלֹא נִמְלָה תְּרוּמָתוֹ וּמַעֲשֵׂר
שְׁנֵי וְהַקֶּדֶשׁ שְׁלֹא נִפְדּוֹ וְהַשֵּׁשֶׁם שִׁשְׁכּוֹל פְּחוֹת
מִכְּבוֹת יְהוֹנָכְרִי אֵין מִזְמִינִן עֲלֵיו יְהִישֵׁם
עֲבֻדָּהִים וְקָמִים אֵין מִזְמִינִן עֲלֵיהֶן יְעִיד כְּמָה
מִזְמִינִן יְעִיד כִּיּוֹת ר' יְהוּדָה אוֹמֵר עַד כְּבִישָׁה:
גַּמ' מַה"מ אִמֵּר רַב אֲסִי דְאִמֵּר קֵרָא יִגְדְּלוּ
לָהּ אֲתִי וְנִרְוֹמָמָה שְׁמוּ יְחִידוֹ רַבִּי אֲבָהוּ אִמֵּר
מִמַּהֲכָא כִּי שֵׁם ה' אִקְרָא הַבּו גִּדְּלָא לֵאלֹהֵינוּ
אִמֵּר רַב חֲנַן בַּר אֲבָהוּ מִנִּין לַעֲוֹנָה אִמֵּן שְׁלֹא
יִגְבִּיהַ קוֹלוֹ יוֹתֵר מִן הַמִּבְרָךְ שְׁנִאֵמֵר גִּדְּלוּ
לָהּ אֲתִי וְנִרְוֹמָמָה שְׁמוּ יְחִידוֹ אִמֵּר ר' שְׁמַעוֹן
בַּר פִּי מִנִּין שְׁאֵין הַמִּתְרַגֵּם רִשְׁאֵי לַהֲגִבְיָה
קוֹלוֹ יוֹתֵר מִן הַקּוֹרָא שְׁנִאֵמֵר מִשֶּׁה יִדְּבַר
וְהֵאלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל שְׁאֵין תִּלְמוּד לִזְמֵר
בְּקוֹל וְמָה תִּלְמוּד לִזְמֵר בְּקוֹל בְּקוֹלוֹ שֶׁל מִשֶּׁה
נִתְּנָא נְמִי הֵכִי אֵין הַמִּתְרַגֵּם רִשְׁאֵי לַהֲגִבְיָה
קוֹלוֹ יוֹתֵר מִן הַקּוֹרָא וְאִם אֵי אִפְשָׁר לַמִּתְרַגֵּם
לַהֲגִבְיָה קוֹלוֹ כְּנֵגַד הַקּוֹרָא יִמְעַךְ הַקּוֹרָא קוֹלוֹ
וְיִסְתַּר: אֲתֵמֵר שְׁנֵים שִׁשְׁכּוֹל בַּחֲתָת פְּלִיגִי ר'

מוזמנין וחד אמר אם רצו לזמן אין מוזמנין תנן
שלשה אין שנים לא התם חובה הכא רשות
ת חייבין לזמן ואין רשאי ליחלק שלשה אין
וכן בחובה מעיקרא תא שמע מהשמש שהיה
עמהם אע"פ שלא נתנו לו רשות היה משמש
עמהם אלא אם כן נתנו לו רשות שאני התם
דניחא

ען אכל רשעין לגמור זה בלא זה ולגדך: **אכל** טב
 וישראלים ופרך פשיטא ומשני לא צריכא חף על גב
 דשניהן יושבין וכל לקרע פש' ישראל לאכול בתוהין משתכרין
 וי' רש' לומר דליתא עבד לאו שמה אכילה דלא חזיא
 לשמן עבד דלחן חייבים לומר דלמחרין (גמ' פ"ט דר"ד)
 נהנף מכלא היה אומר רבינו יהודה דשליש שאכלו והא
 ק' דע"פ שיתביס שאלו על דרס דהשחא מיהא לא אחשי
 מתרגס ולא היה שומר קולו יותר מהקב"ה היה קורא לו
 וספתחא משה בכל כחו היה עונה כדי להשמיע קולו לכל הע
 ולו הכי היה מנביח קולו כדי שלא יהא קולו של משה הה
 דרש"י וכן לענין המזיא ושאר גברות אין האחד מבר
 ולגדך כל אחד לעצמו בין גברת המזיא בין גברת
 קפרא נתן בר קפרא רשות לאחד לגדך ושנים הוו התנ
 דעל המזיא אחד מברך לטעון ע"כ י"ל דגברתה ראשונה
 ד מברך האחד אברו אכל בגברתה על סוף סעודה משמח
 בלא הויא ר' ח' דרבינו ע"כ ומזיא על זה א"ל אבר

[illegible]

מה.

קנב א [מח] פיה מחל'
ברכות הל' א' עושים
אזים פתן רד עקף ז'
א ב מח' פיה שם הללס ז'
פתן עקף ז' עושים
אזים פתן קנב עקף א':
ב ב מח' פיה מהלסות
ברכות הל' ב פתן שם:
ג ד עושים אזים פתן קנב
פתן א':

ד ה עושׂים שם ספיק ב:
ה ו מ״י שם הלכה יט סג
שם עושׂים אר״ח פ״י קלו
ספיק א:
ו ז מ״י פ״ה מהל' גרמות
הלכה ו סג שם עושׂים
אר״ח דמון קלט ספיק ד:
ז ח מ״י שם עושׂים פ״ה
ספיק ו:
ח ט מ״י שם הלכה ה סג
שם עושׂים אר״ח פ״י
קסד ספיק ו דמון קלו ספיק
ז:

ה' י מ" פ"א מהלכות
ברכות הל' יד פ"ג שם
ט"ז ש"פ א"ר"ת פ"מ ק"ד
פ"ק יב:
י כ מ"י פ"ד מהלכות ח"ה
הלכות ג ופ"י ב מהל' תפלה
הל' יא ט"ז ש"פ א"ר"ת פ"ר
קמה פ"א ונ"ר י"ד פ"ר
רמז:

רא ל מ"י פ"ה מהלכות
נדרות הלכה י קמג
פסין ס טושי"ע ארית פי'
קנז פסיף א'
יב מ טושי"ע שס וסי' קע
סתיף א':

תורה אור השלם

1. גדלו לוי אתי ותרומתה
שמו יחד: תהלים לז ד
2. כי שם ה' אקרא הבו
גל לאלהינה
3. וברם לב ג
והי קול השופר וזלך
תזק מאד מלכה דבר
האלהים תגנו כסול:

רבינו חננאל

ואסיקנה (הלכה בב) רכות
פוק חזי מאי עמא דב[ר].
הדרן קלך כיצד מברכין
סליה ס"ו לס"ט

[illegible]